

FOC I LLOC

Deixeu en pau
les muntanyes

 DELFÍ
ROCA

Una muntanya és un espai fràgil. Qui les veu com una mena d'hort on conrear turistes comet un greu error. L'equilibri entre el sòl, la fauna i la flora que les habita s'ha aconseguit després de segles d'evolució. Mantenir aquest equilibri tan delicat, que permet el manteniment de la vida, és molt difícil. Qualsevol intervenció externa, més encara si és abrupta, és nefasta. Especialment si la fa l'espècie humana.

S'ha de dir que cada cop que s'inaugura un camí interpretatiu, un circuit esportiu, un espai meditatiu, una escultura o monument de ferro, s'està convidant la gent a endinsar-s'hi a la muntanya. És més, cada cop que es construeix un telecabina, un telefèric, un heliport o un aeroport, aquest crida vers la muntanya augmenta exponencialment.

Per això, és fàcil adonar-se el que són per a la muntanya les veus, els crits, les petjades, la brossa, la predació ambiental i paisatgística de tanta gent. La muntanya ja no ho pot absorbir. Ja no té perquè fer-se'n càrrec de l'externalització dels costos ambientals de la nostra economia.

Per això cal dir, ben alt i ben fort, deixeu en pau les muntanyes! Perquè si l'únic projecte, l'únic futur que s'albira per la nostra societat és més turisme, més població, més de tot, estem fotuts. La muntanya és quelcom més que les pedres d'un desmunt. És un dels ecosistemes més complexos del planeta. També és un dels més amenaçats per la crisi climàtica.

Arribats a aquest punt, val la pena tornar a recordar que, a nivell planetari, les muntanyes engloben alguns dels paisatges més espectaculars, una gran diversitat d'espècies i tipus d'hàbitats, així com a comunitats humanes distintives. Endemés, les muntanyes es troben a tots els continents, a totes les latituds i formen part dels principals tipus de paisatges bioclimàtics del món. Sense oblidar que les muntanyes proporcionen aigua dolça a més de la meitat de la humanitat, per la qual cosa cal considerar-les com les torres d'aigua de la Mare Terra.

Per aquest fet, potser seria el moment d'emprendre aquí la via del decreixement, aquell concepte polític, econòmic i social que defensa deixar de fer del creixement un objectiu.